

מועצת עיר החמש-עשרה - ישיבה שלא מן המניין מס' 34

מיום 2.10.05

פרוטוקול מס' - 276

ה"ה חברי המועצה:

מוטי ששון ראש העיר

משה רינת חבר מועצת העיר

אלי נעים חבר מועצת העיר

דקלה צדוק חברת מועצת העיר

יוסף כהן חבר מועצת העיר

חיים זברלו חבר מועצת העיר

עמוס ברנס חבר מועצת העיר

יהודה קהתי חבר מועצת העיר

יעקב בבלי חבר מועצת העיר

יואל ישורון חבר מועצת העיר

אילן לוי חבר מועצת העיר

נסים זאב חי חבר מועצת העיר

דוד שלום חבר מועצת העיר

ניסן זכריה חבר מועצת העיר

איסרס אהרון חבר מועצת העיר

גדי וקס חבר מועצת העיר

שמואל ברטנשטיין חבר מועצת העיר

מיקי שמריהו חבר מועצת העיר

מיכאל לויט חבר מועצת העיר

יאיר טאו חבר מועצת העיר

נעדרו:

שרון אביגד חברת מועצת העיר

עמוס ירושלמי חבר מועצת העיר

ישעיהו נוראל חבר מועצת העיר

רועי כהן חבר מועצת העיר

יוליה מלינובסקי חבר מועצת העיר

כ"כ נכחו:

עו"ד ליפא קמינר יועץ משפטי

נתי לרנר ע/ראש העיר

יצחק וידבסקי גזבר העיריה

על סדר היום

1. אישור תב"רים

ריכוז החלטות משיבת מועצת העיר שלא מן המניין (34) מיום 2.10.05

פרוטוקול מס' 276

1. מועצת העיר מחליטה לאשר את התב"רים.

מוטי ששון : אני פותח את הישיבה שלא מן המניין מס' 34.

1. אישור תב"רים על פי רשימה מצורפת

מוטי ששון : סך כל התב"רים מסתכם ב 399.934 מיליון ש"ח. יש הבחנה בין תשתיות, 247.5 מיליון ש"ח, חינוך ותרבות 102 מיליון ש"ח, רווחה 3.8,000 מיליון ש"ח, שונות - לפי פירוט. אם נתייחס לדברים הגדולים בתב"רים, ניקח את נושא תכנון בניין עיר - כל נושא תכנון המגדלים בשדרה. תכנית שיצאה לדרך. צריך לתכנן את כל נושא התשתיות במתחם ח/300. מדובר בתוספת של כ 3.3 מיליון ש"ח לתקציב. אעבור לדברים גדולים יותר. נושא פיתוח תשתיות בפארק פרס ב כ 21 מיליון ש"ח. ביצוע מחלף על כביש מספר 4, תקציב כ 180 מיליון ש"ח. חלקה של העירייה רשום כאן. מתוך התוספת של ה 80 מיליון ש"ח החלק של העירייה הוא 18 מיליון ש"ח וחלקו של משרד התחבורה הוא 62 מיליון ש"ח. אנחנו עובדים קשה גם בנושא ההפקעות כדי לקדם את הפרויקט, שייתן הרבה חמצן לאזור התעשייה שלנו. ברור שמטבע הדברים קיים נושא שיקום כבישים ויישור מדרכות. תראו זאת גם לגבי תיעול, צנרת מים וביוב. אלה פרויקטים מאוד משמעותיים. אני מתייחס לגדולים, ודאי קיבלתם את היתר. בנושא התיעול אני רוצה להדגיש את המובל הדרומי. מדובר על כ 16 מיליון ש"ח. מובל מהופיין עד לצפון יוספטל והמובל הדרומי, יוספטל עין-גדי. היו לנו הרבה מאוד בעיות של הצפות. ברגע שנתחבר למובל הדרומי ולמובל הצפוני, צומת חולון, אני מקווה שניתן מענה של 90% לכל נושא ההצפות בעיר. ברור שיש מקומות שונים בעיר בגלל המבנה הטופוגרפי שלה. יש יותר מ 40 שקעים בעיר. צריך לתת מענה למקרים בהם יורד גשם בהיקפים גדולים בזמן קצר. קיים גם נושא שיקום הגנים הוותיקים והגנים החדשים יותר. בנושא בתי הספר קיים נושא שיפוץ בתי ספר, שדרוג בתי ספר. חלק על חשבון רשות שדות התעופה, חלק על חשבון משרד החינוך. קיים נושא הקמת מוזיאון העיצוב עליו דיברנו בפעם הקודמת. אעבור לנושא הספורט. אני מקווה מאוד שנקבל תקציב בסדר גודל

של כ 30 מיליון ש"ח ממועצת ההימורים. הגיע הזמן שלעיר חולון יהיה אצטדיון של 3,500 – 5,000 מקומות. אצטדיון עירוני רב-תכליתי שיכול לספק את הכדורסל, את הכדוריד, הכדורעף, ההתעמלות האמנותית, התעמלות רגילה וענפי הג'ודו. התחייבתי שזה ישמש את כל התאחדויות הספורט של מדינת ישראל בענפים השונים. למשל, אם ירצו לארח את אליפות אירופה - כרגע יש הצעה לארח את אליפות אירופה בהתעמלות אמנותית. אם תהיה אליפות אירופה בג'ודו או כל אירוע בינלאומי, אנחנו מתחייבים לקיים את האירוע. אין מתקן בסדר גודל כזה בארץ שעונה על הדרישות של התקן הבינלאומי. יש הצעה של 3,500 מושבים ושל 5,000 מושבים. רוב האנשים מצדדים ב 3,500 מושבים. יש אולם באשקלון, לא של 3,500 מושבים. מדובר ב 3,500 מושבים פלוס נישות נשלפות. זה יכול להגיע ל 5,000. אנחנו רוצים לבנות משהו בו ניתן יהיה לעשות אירוע גדול בסדר גודל כזה. בזמנו, בתי הספר הגדולים כמו "ק"ש" ו"אילון", עשו את אירועי סוף השנה שלהם בסינרמה. נתתי הוראה שאני לא מוכן שיעשו מסיבות סיום של בתי ספר מחוץ לחולון. אני חושב שצריך לעשות בתוך בית הספר. מדובר על סדר גודל של 74 מיליון ש"ח. אני לא מדבר כרגע על הפיתוח שרוצים לעשות מסביב בפארק פרס, נושא של חניות וכניסה. ברמה העקרונית, לא מבצעים שום דבר כשאינן כסף. הכל מותנה בתזרים המזומנים. ברגע שנקבל 30 מיליון ש"ח ממועצת ההימורים, תהיה בעיה קטנה לגייס את ההפרש כדי לבנות מתקן עירוני בסדר גודל כזה. אני לא חושב שהמתקן של הפועל מוסיף כבוד לעיר. בתקציב מופיע גם נושא צנרות מים. בנושא נכסים עירוניים אנחנו עושים הרבה הפקעות ופינויים. לצערי, יש גם פולשים שצריך לפנות אותם ולשלם להם. מגיעים לפשרה דרך בית המשפט. אלה סדרי הגודל. תוכלו לראות שיש עשרות מיליונים שמופנים לפיתוח אזור התעשייה. אם רוצים נגישות טובה יותר לאזור התעשייה צריך גשר. אם רוצים שיהיו כבישים יותר רחבים, צריך להרחיב. צריך לעשות תיעול במקביל. צריך לעשות מדרכות. צריך לעשות ביוב. אלה פרויקטים שאחד גורר את השני. צריך לעשות גם

תאורה. זה סדר הגודל של התב"רים. כל הדברים האלה נעשו עם הצוותים המקצועיים של העירייה. אריק ווידבסקי ישבו עם כל הגורמים המקצועיים במה שקשור לתשתיות, הנדסה וחינוך. אני פותח את הדיון.

יואל ישורון: ההערכה הראשונית שלי היתה שהישיבה הראשונה מיד אחרי הקמת הקואליציה תהיה ישיבה לאישור התב"רים שלא הצלחת להעביר אז, ודווקא אפילו בסדר גודל מפלצתי של 400 מיליון ש"ח. זה סכום אדיר. סדר גודל של תב"רים כאלה אומר שאתה למעשה מעקר את מועצת העיר. ברור שלא עושים 400 מיליון ש"ח בשנה. ברור שמדובר בפרויקטים לכמה שנים. דבר נוסף, שום גוף לא מסוגל בישיבת מועצת העיר לדון בסדר גודל כזה של פרויקטים, בסך תקציב כל כך גדול. מישהו הזכיר לי שהיה פעם בג"ץ על סכום קצת יותר גבוה, על פרויקטים שאתה לא מממש. אני לא בטוח לגבי הפסיקה, אך שמעתי שפרויקטים שלא מאשרים באותה שנה צריכים להיות מובאים מחדש לאישור המועצה. זה באמת לא נשמע הגיוני, בלי קשר למועצה עצמה, אלא מבחינה משפטית, אני לא חושב שביט משפט היה רואה היגיון בכך שתקציב בסדר גודל כזה מובא לאישור פתוח ל 3 שנים. במקורות המימון מופיע "שונות: 37 מיליון ש"ח". אני לא חושב שצריך להגיש הצעה לחברי המועצה עם מקורות מימון, שונות: 37 מיליון ש"ח.

מוטי ששון: יש פירוט בפנים. למשל, מועצת ההימורים זה 30 מיליון ש"ח. בשונות 30 מיליון ש"ח זה רק מועצת ההימורים.

יואל ישורון: ממועצת ההימורים יש אישור או שזו רק הערכה שנקבל 30 מיליון ש"ח.

מוטי ששון: אם לא יהיה לא נבנה. יש להם תכנית עשור. בתכנית העשור לא הופענו. הרבה רשויות שהופיעו בתכנית העשור לא יכולות לממש.

יואל ישורון: יש את הרובריקה של השונות.

אריק: יש בכל תב"ר פירוט. בהערות של כל פרויקט כתוב פירוט השונות.

מוטי ששון: מתוך 400 מיליון ש"ח יש כמעט 90 מיליון ש"ח ממקורות חיצוניים.

אריק: 3 מיליון זה של רשות שדות התעופה לפרויקטים של מסודות ציבור. לכל תב"ר ההערה שלו.

יואל ישורון : בסדר. חוזר בי מהערתני. יש סעיפים של תכניות שונות, תכניות כלליות, אזור תעשייה, תאורה במקומות שונים, תיעול במקומות שונים. למה כל הזמן "שונים" ו "שונות"? אפילו בתאורה. אתה מותח את זה בין 2005 ל 2007 מראש.

מוטי ששון : כשבונים תכנית עכשיו, יודעים שתב"ר לא נמשך שנה. אנחנו בסוף 2005. יודעים שזה יימשך עד 2006 – 2007. הגשר, למשל, הוא פרויקט של 180 מיליון ש"ח שלהערכתני, הוא יתפרש על 3 שנות תקציב. עובדים על זה. אם המדינה לא תעביר את הכסף בזמן, זה יכול להתמשך גם הלאה. אין שליטה כי אלה מקורות חיצוניים. נניח שמועצת ההימורים תתחייב אבל לא תעביר בזמן את הכסף ויש ממנה התחייבות שהיא תעביר את הכסף, ואז, נגררים עוד שנה. אין ברירה. פרויקטים שבשליטתנו ניתן לעשות.

יואל ישורון : ליפא יתקן אותי אם אני טועה. אני חושב שבית המשפט נדרש לסוגיה של אישור רטרואקטיבי לכמה שנים.

עו"ד ליפא קמינר : לא בפרויקטים שמתמשכים כמה שנים.

יואל ישורון : לא צריך לאשר כל שנה?

מוטי ששון : הבאנו תב"ר ל 5 שנים. משה רום הלך לבית המשפט ואמר שלא יכול להיות דבר כזה. בית המשפט אמר שבסדר לאשר כתכנית עבודה, אבל כל שנה לגזור את אותה שנה שרוצים לאשר. כתכנית עבודה זה בסדר.

יואל ישורון : ברמה העקרונית.

מוטי ששון : ברמה העקרונית. עכשיו צריך לגזור כל שנה את התקציב של אותה שנה ולהעביר.

יואל ישורון : אתה אומר שלמעשה בית המשפט נתן אישור עקרוני לאשר תקציב של פרויקטים ל 3 שנים?

מוטי ששון : כן. אין לזה משמעות. צריך לאשר כל שנה.

יואל ישורון : גם את אלה שלא התחילו?

מוטי ששון : כן. אם צריך לאשר כל שנה אין לזה משמעות.

עו"ד ליפא קמינר : רק את אלה שלא התחילו. את אלה שהתחילו לא צריך לאשר עוד פעם.

- זאב נסים : בית המשפט לא דיבר על התקציב? אם יש כסף ביד?
מוטי ששון : אם אין, איך תבצע? בית המשפט אמר כל שנה לגזור את אותה שנה.
יואל ישורון : מה פירוש "לגזור".
מוטי ששון : נניח שהגשתי תקציב של מיליארד ש"ח. אין לי מיליארד ש"ח, אבל בניתי תכנית עבודה ל 5 שנים. אמר בית המשפט, תחליט על הפרויקטים. תגזור אותם בגזירות שאתה רוצה. נמצאים ב 2005 ו 2006 כבר בפתח. אני מדבר על תב"ר רב-שנתי.
אילן לוי : אבל נאמר לגזור. תגיד מה מתוך זה יהיה ב 2006.
מוטי ששון : אני אומר. אי אפשר לחתוך.
אריק : יש פרויקטים קטנים שלא תמיד אפשר.
מוטי ששון : אני לא יודע מתי יגמרו.
אילן לוי : בתחילת 2006 אתה מאשר 10 מיליון ש"ח עבור אולם הספורט?
מיקי שמריהו : לא. פרויקט שהותחל, לא צריך לאשר. בשנה הבאה יביאו פרויקטים חדשים שלא הותחלו.
מוטי ששון : אני מתחיל פרויקטים שונים בעבודה. אני מביא הצעה ברורה. קיבלתם את ההבהרה. יש מאות פרויקטים שמתחילים, הן בשלב התכנון, הן בשלב ההתקשרות והן בשלב הביצוע.
יואל ישורון : אבל צריך לגזור לשנה. אתה מביא ל 3 שנים. למשל, מוזיאון העיצוב. אחרי שאישרנו כאן, אתה לא צריך לבוא למועצת העיר.
מוטי ששון : נכון.
יואל ישורון : זה חמור. אז אתה לא גוזר כל שנה.
מוטי ששון : אתה מאשר אותו, אתה מאשר את הפרויקט. לא תעצור אותו באמצע. אומרים שעלות הפרויקט היא X.
יצחק וידבסקי : חותמים בפועל חוזה עם הקבלן ל 30 מיליון ש"ח. יכול להיות שבפועל נוציא ב 2006 רק 10 או 15 מיליון ש"ח, אבל החוזה עם הקבלן כבר חתום ל 30 מיליון ש"ח.
יואל ישורון : אני מקבל את מה שאתה אומר ברמה העקרונית. למעשה, אתה אומר שלא

צריך את מועצת העיר.

מיקי שמריהו: ברגע שהוא אישר תקציב למוזיאון ויש תקציב הוא הולך עם חוזים קדימה.

יואל ישורון: אתה אומר שמאשרים פרויקט ל 3 שנים. לא צריך את מועצת העיר בכלל.

מוטי ששון: תעצור אותו באמצע. אם בונים גשר, חותמים הסכם עם קבלן. נפסיק באמצע?

יואל ישורון: לא אמרתי. מה פירוש "לגזור כל שנה"?

משה רינת: בשעתו עשינו תכנית ארוכת טווח. לא דיברנו רק על תכניות מסוימות ותאריכים מסוימים. פה מדברים על דברים שהם כמעט בצורת עכשיו.

יואל ישורון: לא אמרתי לעצור באמצע. אני לא חושב שזה הגיוני. כך אמר בית המשפט אז? קשה לי להאמין.

מוטי ששון: אני כבר לא זוכר. הוא לא פסל את המסגרת של 5 שנים.

מיקי שמריהו: בית המשפט לא פסל את המסגרת. פרויקטים שהחלו בהם, מאושרים. אי אפשר לאשר חלק מפרויקט כי הרי מתחייבים לפרויקט. לגבי פרויקטים חדשים שלא יבוצעו במשך השנה השוטפת, בשנה הבאה צריכים לבוא עוד פעם למועצה לאישור.

יואל ישורון: אני לא מכיר את הפסיקה.

זאב נסים: חלק גדול מהפרויקטים לא יתחילו ב 2005. למה לא מביאים את הפרויקטים שיתחילו ב 2005? בחלק מהפרויקטים תתחיל, תביא אותם ולא תצטרך להביא אותם בשנה הבאה. חלק גדול מהפרויקטים ב 400 מיליון ש"ח לא תתחיל. ב 2006 תצטרך להביא אותם עוד פעם למועצה.

מוטי ששון: חייבים לאשר פרויקט כשיודעים מה העלות שלו, חותמים עם הקבלן וזה נפרש על שנה או 3.

זאב נסים: תביא את הפרויקטים שאתה מתחיל

מוטי ששון: אני רוצה להתחיל הכל. אם אני חותם עם קבלן על החלפת צנרת מים הוא מקבל רשימה של רחובות ויוצא לדרך. אי אפשר לתקוע אותו.

זאב נסים: כמה כסף יש בקרנות של העיריה?

יצחק וידבסקי: תמיד יהיה למה שתאשרו. הפרויקט הכי גדול הוא הגשר. כבר התחילו. אף

אחד מאנשי האופוזיציה לא מעוניין שיפסיקו. כולם מסכימים שאנחנו זקוקים לגשר כמו אוויר לנשימה. ההיקף אדיר. יכול להיות שההוצאה תהיה גם ב 2006 וגם ב 2007, אבל אי אפשר להפסיק אותה באמצע. אי אפשר לתת לכם חלקי, זה להונות את חברי המועצה. נותנים לכם את כל ההוצאה, שתגיע ל 200 מיליון ש"ח. באולם הספורט היקף ההוצאה הוא 84 מיליון ש"ח. הבנייה יכולה לקחת למעלה משנה.

מוטי ששון: כשמאשרים את אולם הספורט, חייבים לקחת בחשבון שהמחירים צמודים למדד תשומות הבנייה. מדד תשומות הבנייה עלה בשנה האחרונה ב 7.5%. זה לא בשליטתנו. כשמאשרים, מאשרים תקציב נכון להיום. אם מחר מדד תשומות הבנייה יעלה ב 10% צריך להוסיף 10% לבנייה. מאשרים במחירים של היום. אין לי הערכה למדד. עוד שאלות?

מיקי שמריהו: אם כבר עושים אולם ורוצים שהוא יהיה ייחודי, למה לא ללכת על 5,000 מקומות?

מוטי ששון: אני לא פוסל. זה בשלב התכנון.

מיקי שמריהו: אם באמת רוצים להתחרות בערים אחרות.

מוטי ששון: מתלבטים בין 3,500 ל 5,000 מקומות. אני בדעה שלך. אנשי המקצוע מדברים על 3,500 מקומות. הם יושבים עם המתכנן ועובדים על זה. אתה יכול להתעדכן. אשמח להושיב אותך עם אנשי המקצוע.

מיקי שמריהו: אני מביע את דעתי באופן כללי. אם רוצים לעשות אולם שיהיה ייחודי ושיגרום לכך שיבואו לחולון ויקיימו תחרויות בינלאומיות, צריכים להיות שונים מאשקלון, אשדוד, פתח-תקווה ורמת-גן. להיות שונה מכל ערי הפריפריה. את הנישות תמיד צריך לשמור לרזרבות נוספות. מדובר על משהו לדורות. לא מדובר על משהו ל 5 שנים.

ניסן זכריה: ראשית, אני רוצה לברך אותך על הקמת הקואליציה. נעדרתי מהישיבה הקודמת. אני חושב שמועצת העיר לא צריכה לדון בכמה מקומות ישיבה יש באצטדיון. יש מתכננים, יש אדריכלים. מועצת העיר צריכה לקבוע סדר עדיפויות, לאן הכסף צריך לעבור, באיזו צורה ולאיזה נושאים. אם נפתרו

בחולון כל בעיות התשתיות, כל בעיות האזורים המוזנחים, כל בעיות השכונות, בהחלט מתפנה כסף ואפשר להקים אולמות בסדר גודל כזה. זה פרויקט יפה ומיוחד. אין לי התנגדות עקרונית להקמה, אבל אני חושב שסדר העדיפויות מוטעה מיסודו. מדובר על אולם ומצד שני יש הרבה מאוד אולמות בבתי ספר שאין להם תנאים מינמליים. יש אולם בגיסי כהן שאין בו מיזוג. כלומר, סדר העדיפויות כאן מלכתחילה לא נכון.

יצחק וידבסקי: המיזוג יצא לדרך.

ניסן זכריה: זה אפילו לא מופיע בתב"ר, איך יצא לדרך? מבטיחים כבר שנה וחצי.

מוטי ששון: למיטב זכרוני, זה מופיע בתב"ר אחר.

ניסן זכריה: זה לא מופיע באף תב"ר.

מוטי ששון: זה קשור לכסף שצריך להגיע מהסוכנות. בתל-גיבורים הגיע ושם לא הגיע.

אנחנו לוחצים לקבל את הכסף הזה.

ניסן זכריה: לא מופיע באף תב"ר מיזוג אולם ספורט בגיסי כהן. תקרא עוד פעם. אריק,

מופיע מיזוג אולם ספורט בגיסי כהן?

אריק: יש עוד 400,000 – 450,000 ש"ח שמחכים לאישור.

מוטי ששון: זאת אומרת שאושר.

ניסן זכריה: מוטי, לא אושר פה תב"ר למיזוג אולם ספורט.

אריק: להשלמת הבניה נשאר עוד 400,000 – 450,000 ש"ח.

ניסן זכריה: להשלמת הבניה.

אריק: ניצלנו 4,840.

ניסן זכריה: זו לא בקשה אישית. אני מדבר על סדר עדיפויות לא נכון. זה מראה על סדר

עדיפויות.

מוטי ששון: בזמנו אישרנו גם בגיסי כהן וגם בתל-גיבורים. יש בעיה עם העברת הכסף של

גיסי כהן מהסוכנות. לא העבירו לנו את הכסף. היה כאן תורם. לקחתי אותו

למקום והראיתי לו. חלק מהתב"רים כבר בוצעו, כמו גנים, וחלק מאשרים

בדיעבד.

יצחק וידבסקי: לא בוצע שום דבר שמועצת העיר לא אישרה בעבר. אני עומד מאחורי זה

אחד לאחד. לפרוטוקול.

רועי כהן: מה עם אולם ספורט בגין?

יצחק וידבסקי: לפעמים מוסיפים תקציבים. גם פה מוסיפים תקציבים. לא מבוצע שום דבר

אם המועצה לא אישרה.

ניסן זכריה: ה 800,000 הם תוספת כאן.

יצחק וידבסקי: מה שכתוב.

אריק: ב 9.6.04 אישרתם תב"ר מיזוג אולם ספורט בגין. 800,000 ש"ח. כרגע יש

שינוי מקור מימון.

מוטי ששון: כסף שהיה צריך לתת גורם חיצוני ולא נתן, עושים על חשבוננו.

אריק: יש 800,000 העברה מהתקציב הרגיל להשבחה. זה השינוי במקור מימון.

קודם זה היה העברה מהתקציב הרגיל ועכשיו העברתי את זה להשבחה.

אישרתם את זה ב 2004.

ניסן זכריה: אני רוצה לשים את ההדגש על סדר העדיפויות ולא על מספר מקומות

הישיבה. בעיר בה הספורט קרס לחלוטין, אין פה כמעט קבוצות ייצוגיות,

אין פה ספורט, נראה לי קצת תמוהה למצוא אולם לפני שיש כלה. אני לא

תוקף אף אחד. אני רק מעלה שאלות, זה המקום להעלות את השאלות. אני

חושב שגם בעיר בה יש הרבה מאוד תשתיות של ביוב, דרכים, תאורה

וכבישים, לא בטיחותיים ולא תקינים, זה סדר העדיפויות. טוב מאוד שיש

אולם כזה. זה מצוין, אבל, יש סדר עדיפויות. לכן, מלכתחילה התקציב אינו

מקצועי. הוא תקציב פוליטי שמגדיר כל מיני מטרות ויעדים. לא מגדירים

צרכים של העיר. אף אחד לא יושב ועשה מיפוי של הצרכים של העיר ואמר

שהעיר צריכה דחוף 280 מיליון ש"ח להחלפת צנרת הביוב והמים. אף אחד

לא אמר זאת מבחינה מקצועית. בואו נגדיר שזו החלטה פוליטית ולדעתך,

סדר העדיפויות מוטעה ולא מקצועי. שנית, לא יתכן שכל פרויקט גדול יתחיל

באומדן ויסתיים באומדן אחר. אני מקווה שהאומדן הזה יהיה אמיתי. אנחנו

זוכרים את הסיפור של המדיה-טק. אתה יכול להגיד שתשומות הבנייה יעלו.

יצחק וידבסקי: בכמה התחיל המדיה-טק?

- ניסן זכריה : ב 35 מיליון ש"ח.
- מוטי ששון : מעולם לא היה 35 מיליון ש"ח.
- ניסן זכריה : תראה את הפרוטוקול.
- מוטי ששון : הגשנו את זה במנות.
- ניסן זכריה : בפרויקט יש מהנדס שאומר שבונים 100 מ"ר ב \$1,000. אי אפשר לרשום \$500 ואחר להגיד \$1,000.
- מוטי ששון : כדאי שתדע מה היתה התכנית. היתה תכנית לבנות את זה בשלבים. התחילו עם הסיפור של שלב א' ואחר כך שלב ב'. בסוף הגענו למסקנה שלא כדאי לעשות שלב ב' אלא לאחד את שלב א' ושלב ב'. אני רק מזכיר שהתכנית המקורית של המדיה-טק היתה 9,000 מ"ר. החלטנו ש 9,000 מ"ר זה גדול. פחדנו שלא נוכל לעמוד בזה וחשבנו לחלק את זה לפרוסות, לעשות שלב א' ואחר כך שלב ב'. בסוף הלכנו על שלב א' וכאשר ישבנו עם כל אנשי המקצוע נאמר לנו שלא מסתדר ללכת על שלב א' כי אחר כך צריך לבנות על זה. ואז, הוספנו עוד 1,000 והיו עוד דיונים ועוד דיונים ובסוף החלטנו לעשות במכה אחת והגשנו תקציב אחד על הכל. אני לא מציע לאף אחד לעשות שני שלבים. ראיתי את הפרובלמטיקה של המתכננים והמבצעים והתפשרנו על כ 7,000 מ"ר במקום 9,000 ש"ח.
- ניסן זכריה : מוטי, אתה איש כספים. בשנים האחרונות לא היתה אינפלציה. תשומות הבנייה כמעט ולא השתנו וכל הפרויקטים שהגשתם חרגו בעשרות אחוזים מעבר לפרופורציות.
- מוטי ששון : אני לא יודע על מה אתה מדבר. יצחק וידבסקי יענה לך.
- ניסן זכריה : על פי הבנתי, ההערכה מלכתחילה מטעה ולא נכונה. צריך לקחת את זה בחשבון. היו פרויקטים בעבר. לעצם הכניסה לפרטים, אני לא חושב שמוסרי ואנושי לתת לאנשים ללכת במקומות מסוכנים ומצד שני להשקיע מעל 100 מיליון ש"ח באצטדיון. זה לא מוסרי. אני מתפלא על תנועת העבודה. איך אתם מסוגלים לאשר דבר כזה כשמנגד יש מקומות שהם חרפה? אני גר בחרפה הזאת. אני גר שם. אני עובר שם כל יום. זו חרפה.

- מוטי ששון : אנחנו לא גרים באותה עיר. אני לא יודע על מה אתה מדבר.
- ניסן זכריה : אנחנו גרים באותה עיר. אתה מסתובב בקריית רבין ובגולדה. אתה לא מסתובב ברחוב מסילת העולים ורחוב זרובבל. תודיע לנו ונסתובב איתך ונראה לך דברים. אני מוכן לקחת אותך לרחוב חובבי ציון.
- מוטי ששון : בתב"רים האלה אין התייחסות לשכונות שאתה מדבר עליהן?
- ניסן זכריה : אין שום התייחסות. אין שום תב"ר שמגדיר פיתוח והשקעה בשכונות.
- מוטי ששון : לא קראת את התב"ר. בפרק גנים ונוף אין גנים בג'סי כהן? תסתכל טוב.
- ניסן זכריה : אני מדבר על תאורה, אני מדבר על מדרכות, אני מדבר על אנשים שעושים את הקניות לערב החג במרכז המסחרי בג'סי כהן על בלטות שבורות.
- מוטי ששון : המרכז המסחרי זה שטח פרטי ולא עירוני.
- ניסן זכריה : זה לא שטח שלו.
- מוטי ששון : השטח שלו.
- ניסן זכריה : הרחבה של המרכז המסחרי היא לא שטח שלו. זה לא אמור להיות שם חניה והוא מחנה שם.
- משה רינת : זה שטח שלו.
- מוטי ששון : כל הרחבה במרכז המסחרי בג'סי כהן היא של אותו אדם, הבעלים של קולנוע רון לשעבר.
- ניסן זכריה : באופן כללי יש הרבה מאוד מפגעים. אתה משקיע 400 מיליון ש"ח ברחבי העיר ואתה לא נותן ביטוי לשכונות ולאזורים המוזנחים. הכל בהגדרות כלליות. אני חושב שזה לא בסדר. אתה מקים בקריית רבין מתנ"ס. העיר הזאת סובלת ממצב חמור מאוד של נטישה של צעירים. למרות שאני בעד מתנ"סים ומקומות לילדים, אני חושב שצריך לשקול זאת. בתי ספר נסגרים. מספר הילדים קטן. עדיף לעבות ולחזק מתנ"ס קיים מאשר לבנות משהו חדש למרות שזה בתוך שכונה. אני מבין את הצורך השכונתי.
- מוטי ששון : אני לא יודע על מה אתה מדבר.
- ניסן זכריה : במסגרת החוזה עם רשת קהילה ופנאי, למרות שזה לא תקציב עירוני, הולכים להקים שם מתנ"ס.

- מוטי ששון : אני לא יודע על מה אתה מדבר.
- ניסן זכריה : תראה בישיבה הבאה. יש מספיק מתני"סים שאפשר לחזק ולעבות. לשפץ את המבנים ולעשות אותם יותר מודרניים ולא ללכת לכיוונים אחרים. דבר אחרון, במסגרת התקציב שאתה מביא, ניסיתי לבדוק מה היחס ברמת ההשקעה. התקציב הוא אמצעי ולא מטרה. צריכה להיות איזושהי מדיניות, איזושהי אסטרטגיה, לאן אתם רוצים להוביל את העיר חולון ואיך אתם רוצים לחזק את העיר חולון. אני לא בטוח שאולם ספורט רב-תכליתי יקרב אנשים לעיר. זה לא מקרב. זה הוכח. נבנה כאן מוזיאון ילדים. נבנה כאן מדיה-טק. נבנו כאן פרויקטים גדולים ומרשימים. הם יפים. בפועל, וזה לא שיפר את מאזן ההגירה. נשאלת השאלה אם החתירה הבלתי נלאית לכיוון של פרויקטים גדולים, זה מה שהעיר חולון צריכה במשבר ההגירה בו היא נמצאת. היא נמצאת במשבר ואסור להתכחש לזה. לא הוגן שטובי האסטרטגים של העיר חולון לא מתגוררים בעיר. הם לא רואים בעיניים של התושב. החרדה של אנשי המקום הרבה יותר גדולה מזו של אנשים חיצוניים, שרואים בעיר הזאת מקור פרנסה בלבד ולא מעבר לכך. אלה שאלות שאתה צריך לשאול את עצמך כראש עיר.
- מוטי ששון : אני שואל. אני מאוד מעריך את האהבה שלהם לעיר ואת הדאגה שלהם שהיא יותר מהדאגה שלך.
- ניסן זכריה : אני לא רוצה לרדת לרמה שלך. עם כל הכבוד, מרמת אביב ג' אי אפשר לנהל את העיר חולון. עובדה שכל המנהלים הבכירים שלך ברחו מהעיר. זה אומר דרשני. אפילו מזכיר איגוד ערים לכבאות, שהיה גר בחולון, ברח מחולון לראשלי"צ.
- מוטי ששון : מה עניין שמיטה להר סיני?
- ניסן זכריה : כל הצוות שמנהל את העיר בורח מחולון. זה לא אומר דרשני?
- מוטי ששון : תמשיך עם הדמגוגיה.
- ניסן זכריה : אני לא דמגוג, אני מדבר על עובדות. עם כל ההערכה, אני חושב שהעובדות מדברות בעד עצמן. אי אפשר להפקיע את החלטות מידי תושבי העיר

ולהעבירן לאנשים חיצוניים. אני חושב שהגיע הזמן לחייב את הפקידות הבכירה לגור בחולון שתחוש את העיר. אני מתכוון שתתחיל ליישם את המדיניות שמי שחושב שהעיר הזאת טובה יביא את הילדים שלו, שהילדים שלו ילמדו כאן ויהיו חלק מההוויה העירונית.

מוטי ששון : תודה. מי עוד?

שמואל ברטנשטיין : אני חושב שלא תקין שמביאים לנו תקציב בסדר גודל כזה ללא הכנה מוקדמת בוועדת הכספים. אני חושב שבשביל זה קיימת ועדת הכספים. כתוב גם בפקודת העיריות. אחזור על זה בפעם המאה, "המועצה תבחר מבין חבריה ועדת כספים קבועה שתפקידה לייעץ למועצה בכל ענייני הכספים של העירייה". אני חושב ש 400 מיליון ש"ח נכנסים לקטגוריה הזאת. אתם בוחרים להביא את זה כך. אני חושב שזה לא תקין. לגבי הפרויקטים הגדולים, מה שמנקר את עיניי זה 2 מיליון ש"ח תוספת תקציב למדיה-טק. נברתי בפרוטוקולים. ב 3.11.99 אישרנו 30 מיליון ש"ח תקציב למדיה-טק. ב 24.2.2000 הגדלנו את זה ב 3.5 מיליון ש"ח ל 33.5 מיליון ש"ח. ב 12.6.2000 קיבלנו עוד 7.5 מיליון ש"ח והבאת 41 מיליון ש"ח לאישור לפרויקט המדיה-טק. ב 2001 זה קפץ ל 56 מיליון ש"ח ו ב 15.5.02 הגענו ל 92 מיליון ש"ח.

מוטי ששון : למה לא בדקת ממה זה נובע? יש בינוי, יש פיתוח, יש הצטיידות. למה לא בדקת? אם היית בודק את התב"רים היית רואה מה כתוב שם. היה שלב בינוי. אחרי הבינוי הולכים לפיתוח. אחרי הפיתוח, להצטיידות.

שמואל ברטנשטיין : להקריא לך מה אמרת בפרוטוקולים?

מוטי ששון : תגיד מה רשום שם, למה זה מיועד.

שמואל ברטנשטיין : מה שאמרת והסברת. זה פרויקט גדול ולא עברת עליו בהינף יד. התייחסת למדיה-טק ובכל אחד מהסעיפים אין שחר לדברים שאתה אומר עכשיו. בדברים שאמרת בפרוטוקולים, אין.

מוטי ששון : ישבת במועצת המנהלים של החברה הכלכלית. ישבת שם ודנת ואישרת את התב"רים. היית בחברה הכלכלית?

שמואל ברטנשטיין : הייתי.

מוטי ששון : אישרת שם?

שמואל ברטנשטיין : אישרתי פה.

מוטי ששון : שם לא אישרת?

שמואל ברטנשטיין : אישרתי כאן. שם אין מה לאשר. שם קיבלו את התקציב. 92 מיליון ש"ח לא הספיק. ב 9.6.04 כבר הגענו ל 100 מיליון ש"ח. עכשיו מבקשים עוד 2 מיליון ש"ח. כשישבת בדירקטוריון החברה הכלכלית לפני כשנתיים, הגיעה הצעה ממנכ"לית העירייה, לאור החיסכון בתקציב הפרויקט בקשה לאישור להקצות 1 מיליון ש"ח לפרויקט מתוך התקציב שכבר היה מאושר באותו זמן, 92 מיליון ש"ח. כלומר, בזבזנו 91 מיליון ש"ח והפרויקט היה גמור. זה היה בערב חנוכת המדיה-טק. עכשיו פתאום חסרים עוד 2 מיליון ש"ח. 8 מיליון ש"ח הסברת בשנה שעברה בעליית מחירים. מאיפה באו עוד 2 מיליון ש"ח?

מוטי ששון : אתה רוצה עכשיו לדעת?

שמואל ברטנשטיין : לא. זה רק פתיח כי מה שהיה, היה. אני לא בוכה על ה 2 מיליון ש"ח האלה, כי מה שמטריד אותי זה עשרות המיליונים הנוספים שאתה מביא פה. לגבי אולם ספורט, אקריא את דבריך מפרוטוקול 24.2.2000, "אנחנו הולכים לבנות אולם ספורט של 3,500 – 5,000 מקומות. אנחנו מעריכים אותו ב 24 מיליון ש"ח". ביקשת ואישרנו את התכנון. לפני 3 חודשים קפצת ל 70 מיליון ש"ח. ביוני ביקשת 70 מיליון ש"ח. לא אישרנו. עברו 3 חודשים ועכשיו מבקשים 74 מיליון ש"ח. 74 מיליון ש"ח זה כלום. כבר צעקו כאן שזה יגיע גם ל 100 מיליון ש"ח. למרות מה שנאמר על ידי קודמי, אני חושב שהדרך הנכונה לתכנן פרויקט היא לעשות לו גם תכנון תקציבי מהתחלה ועד הסוף. כך עושים במקומות מסודרים בארץ ובעולם. יודעים מה התקציב. לא משנה כמה כסף קיבלת וכמה כסף יש לך בכיס. אין קשר. יודעים כמה עולה אצטדיון ויודעים מה רוצים לבנות. עושים תכנית. התכנית היא תקציב והיא צריכה להכיל את כל הכסף. אתה עובד בשיטת הסלאמי, או שאתה עובד עלינו. שני הדברים חמורים.

מוטי ששון : או חוסר הבנה שלך.

שמואל ברטנשטיין : גם אם מדובר בחוסר הבנה שלי, אתה מבקש פרויקט נוסף בשם מוזיאון העיצוב. כתוב בתמימות 30 מיליון ש"ח. שחברי המועצה הנכבדים יבינו שהתחלה ב 30 מיליון ש"ח אומרת שנגמור ב 100 מיליון ש"ח. בישיבה מ 2002, כשבנינו את המדיה-טק, הסברת שספריית מיטרני הולכת להתפנות וצריך לחשוב מה לעשות איתה. ישבנו וחשבנו. לא רצינו לתת אותה לש"ס ולא רצינו לתת אותה לילדי רחוב.

מוטי ששון : לא הצעת. הצעת משהו אחר.

שמואל ברטנשטיין : עלה רעיון לעשות בספרייה מוזיאון פרטי ישראלי לעיצוב וזה ימלא את חלל הספרייה הישנה. כך הסברת לנו לפרוטוקול. עכשיו פתאום מצאנו ייעוד אחר לספרייה הישנה ונשארו תקועים כשנתפסנו במילה. המוזיאון בקושי יתחיל ב 30 מיליון ש"ח והוא יגמר כפי שנגמרו כל הפרויקטים האחרים, בפי כמה. אפשר להעריך שאם שני הפרויקטים הקודמים שהזכרתי הגיעו לפי 3 גם זה יגיע לפי 3 במקרה הטוב. גם בפי 3, מוזיאון לעיצוב ברמה עולמית יעלה יותר מ 100 מיליון ש"ח. זה יהיה עוד מוזיאון עירוני אחד בחולון. אני חושב שהוא מיותר. מוזיאון העיצוב מיותר לחולון. אצביע נגד. אני לא יודע אם אתה הולך להעלות כל סעיף או להביא הכל להצבעה כמקשה אחת. מאותה סיבה שניסן ציין שסדר העדיפויות מגלומני. יש פה גם דברים חיוניים, חיוביים וטובים, אבל המגלומניה פורצת פה ושם ולא נותנת מענה לדברים שהיו יכולים לתרום לעיר הרבה יותר. לכן, אתנגד.

מוטי ששון : אני רוצה לענות לך וללמד אותך קצת. אני רוצה להסביר איך העסק עובד. מתכננים להקים פרויקט מסוים. יושבים עם אנשי המקצוע. יש נתונים כמותיים ויש הערכות כספיות שנותנים להן ביטוי. אם רוצים לבנות 2,000 מ"ר נותנים ביטוי לעלות מ"ר בנייה, מה מבנה הקרקע, איזה עבודות צריכים לבצע. בונים תקציב ומגיעים ל 30 מיליון ש"ח. מפרסמים מכרז ולפעמים תוצאות המכרז גבוהות יותר ממה שתכננת ב 10% - 20% רק על הבנייה. ישבת בחברה הכלכלית וראית שרק עלות הבנייה היא למעלה מ 40 מיליון

ש"ח.

שמואל ברטנשטיין : זה היה פחות מההערכה - 5 מיליון ש"ח פחות מההערכה.

מוטי ששון : אמרת שתכננו 30 מיליון ש"ח.

שמואל ברטנשטיין : לא תכננו, אישרנו. אני מדבר על מועצת העיר. אני לא מדבר על החברה הכלכלית.

מוטי ששון : ישבתי איתך. אמרת ש 35 מיליון ש"ח אישרנו למדיה-טק. אני מסביר לך שרק על הבינוי של הקבלן שבונה צריך 45 מיליון ש"ח. אתה כנראה שוכח שהמחירים האלה נכונים ליום מסוים.

שמואל ברטנשטיין : אתה לא יודע לתכנן. בכל העולם יש עליות מחירים. מתכננים פרויקט וגומרים עם פלוס מינוס 5%.

מוטי ששון : מדד תשומות הבנייה עולה לאורך הפרויקט. כשמגיע תשלום ראשון חייבים להצמיד למדד תשומות הבנייה. אחרי שעשינו את כל ההערכות ואחרי שדיברנו על מטראז' של שלב א' הגיעו למסקנה שבמקום לעשות שני שלבים צריך ללכת על 7,000 מ"ר. הכל היה בדיונים בחברה הכלכלית, שהיית שותף להם. הגיעו למסקנה שאין שני שלבים אלא שלב אחד. במקום לעשות 4,500 מ"ר או 4,000 מ"ר בהתחלה ובשלב ב' עוד 4,500 מ"ר אמרו כל אנשי המקצוע שאי אפשר אחר כך לעשות את הקומה השנייה, זה לא טוב, צריך להצמיד קירות, לא בריא. החלטנו להתפשר וללכת ל 7,800 מ"ר. זה מה שעשינו.

שמואל ברטנשטיין : לא יודעים לתכנן.

מוטי ששון : היה עדכון של העלויות והמטראז' והבאנו לאישור המועצה. תוך כדי מתעוררות בעיות כאלו ואחרות. לדוגמה, מוזיאון העיצוב. אמרתי בישיבה הקודמת שמביאים פרויקט והוא נכון ליום מסוים. מדד תשומות הבנייה עלה ב 7.5%. המדד הרגיל עולה ב 2%. אי אפשר להעריך שמדד התשומות יעלה ב 7.5% כשהמדד הרגיל עולה ב 2%. אי אפשר לדעת.

שמואל ברטנשטיין : 7.5% זה כ 7.5 מיליון ש"ח.

יואל ישורון : אבל הפערים גדולים.

מוטי ששון : אין שום נתון קיצוני. כל הנתונים שהבאנו למועצה היו מגובים, גם לגבי המטראז'. בהתחלה חשבנו לעשות שני שלבים, כל אחד ב כ 50 מיליון ש"ח, ואחר כך החלטנו לאחד והגענו ל 100 מיליון ש"ח. בשלב אי לא דובר על 7,800 מ"ר אלא על 4,000 מ"ר.

שמואל ברטנשטיין : מתי הוחלט לאחד אותם?

מוטי ששון : תסתכל בפרוטוקולים של הדיונים של החברה הכלכלית.

יואל ישורון : ואם מוזיאון העיצוב יגיע ל 90 מיליון ש"ח?

מוטי ששון : הוא לא יכול להגיע. הוא קטן במטראז' שלו. כולם יודעים שעלות מ"ר בנייה היא \$1,000 - \$2,000 למ"ר. אתה יודע בדיוק מה אתה רוצה. לא תגדיל את שטח המוזיאון לעיצוב. התיאטרון שבנינו במדיה-טק בכלל היה צריך להיות אודיטוריום. בהתחלה הגענו למסקנה שעדיף לעשות ולהגדיל מ 200 ל 400 מקומות ישיבה. כל הדברים האלה היו בחברה הכלכלית עם היועצים. אחרי שהוכשר בחברה הכלכלית הבאנו את זה לאישור המועצה. כל הדברים האלה הובאו לאישור מועצה. השתכנענו שבמקום אודיטוריום כמו באשכול פיס בקריית רבין עדיף לעשות משהו של 400 מקומות ישיבה.

יואל ישורון : יש פערים לא קטנים.

מוטי ששון : אין פערים. אתה לוקח שני חלקים שעולים 45 מיליון ש"ח כל אחד.

שמואל ברטנשטיין : מניתי 6 שינויים בתקציב.

מוטי ששון : כל פעם שיש נושא חדש שמישהו מעלה ובאים אנשי המקצוע,

יואל ישורון : זה לא משתנה פעם אחת. זה השתנה כ 6 פעמים.

מוטי ששון : זה דבר דינמי. כשהולכים לבנות בית הוא נשאר אותו דבר כמו שתכננת?

יואל ישורון : לא.

מוטי ששון : מכיוון שתוך כדי הבנייה מגיעים למסקנות שצריך לעשות תוספות ושינויים באותה הזדמנות. רצינו גם לעשות מסלול ללימוד ילדים על תיאטרון. זה כמו שאמרו כאן, אם כבר הולכים צריך ללכת על הכי טוב ולבנות אולם עם 5,000 מקומות ישיבה. אם אין כסף ל 5,000 מקומות ואולי אחר כך נוסיף יציעים, שמואל ברטנשטיין : זה יעלה יותר. אם מתכננים באמצע זה עולה יותר.

מוטי ששון : לא. בנו אצטדיון כדורגל עם 2,300 מקומות. כשהיו צריכים להוסיף טריבונות בצד השני זה עלה פי 2 או 3 ממה שזה עלה במקורי.

יואל ישורון : פה נשאלה השאלה למה זה קרה 6 פעמים.

מוטי ששון : אני לא יודע על 6 פעמים. תוך כדי הדיונים באו אנשי המקצוע, האדריכלים ואנשי הקונסטרוקציה, והעלו את הדברים במועצת המנהלים של החברה הכלכלית. הוא שותף לה בכל והוא אישר הכל. גם זאב אישר הכל. כשמועצת המנהלים השתכנעה באתי למועצת העיר ואמרתי, זו התרשמותנו, מועצת המנהלים התרשמה שצריך לעשות על פי חוות דעת אנשי המקצוע. באים למועצה ומשכנעים את המועצה. המועצה הצביעה בעד. יש פה הליך מאוד מסודר. יואל, אתה לא יכול להשוות 4,000 מ"ר ל 7,800 מ"ר. אלה שני דברים שונים. עשינו את זה בשלב אחד. במוזיאון המטראז' הוא כ 2,000 מ"ר. לא יכולה להיות סטייה ממוטראז' כי אישרת. אם יחליטו שרוצים לשנות את המטראז' יבואו למועצה ויגידו שרוצים לשנות את המטראז'. ואז, תחליט אם אתה רוצה לאשר או לא. יכולת להגיד שאתה לא מאשר את מה שהבאנו למועצה, אבל המועצה אישרה. אין שליטה על המחירים. מחר מפרסמים מכרז ואין שליטה. אתה נותן אומדנים. אם זה יהיה גבוה ב 20% אבוא למועצה ואומר, האומדן היה X ובפועל יש X פלוס 20%. אין שליטה על זה.

ניסן זכריה : מי מאשר את האומדנים?

מוטי ששון : אנשי המקצוע.

ניסן זכריה : אולי שם הבעיה.

מוטי ששון : אני מכיר את התחום. אין לאף אחד שליטה. אף אחד לא יכול לדעת בדיוק. אתם מנסים ליצור מצב בו הסכומים שאושרו אושרו כאן. ברגע שיש שינוי של מטראז' זה משפיע על הסך הכל. זו אריתמטיקה פשוטה.

שמואל ברטנשטיין : מה שהיה, היה. הדגש של דברי לא היה על המדיה-טק. הדגש היה על כמה יעלה להערכתך בסוף מוזיאון העיצוב שאתם הולכים לאשר? זו השאלה.

מוטי ששון : במחירים של היום, במטראז' שמופיע כאן, כ 30 מיליון ש"ח. זו הצעה על המטראז' הקיים. אם מחר יבואו ויגידו שמבקשים להוסיף עוד 100 מ"ר או 200 מ"ר, המספר ישתנה כי כופלים בעלות הבנייה. אם המטראז' נשאר ואלה עלויות הבנייה, ולא תהיה סטייה מעלויות הבנייה,

יואל ישורון : הוא מדבר על התכנון, לא על הסכומים. הוא אומר שכל הזמן תשנה.

שמואל ברטנשטיין : התכנון כבר קיים. האדריכל תכנן.

מוטי ששון : יעלה כ 30 מיליון ש"ח. אני חוזר ואומר שאם המטראז' והעלות יישארו קבועים, זה הסכום. אם אחד המרכיבים ישתנה, מטבע הדברים הסך הכל ישתנה.

מיקי שמריהו : מתוכננת שם חניה תת קרקעית?

מוטי ששון : לא.

שמואל ברטנשטיין : מה שאמרתי על 100 מיליון ש"ח, על 30 מיליון ש"ח על אחת כמה וכמה.

אין שום סיכוי שיהיה מוזיאון של 30 מיליון ש"ח שיהיה משמעותי.

זאב נסים : אמרת שאני ושמואל אישרנו את המדיה-טק. לי ולשמואל לא היתה שום ברירה. אנחנו חברים במועצת מנהלים. אנחנו לא יכולים להכשיל חברה. חברה צריכה לעבוד על מנת להרוויח. האישור הרשמי הוא של מועצת העיר. אתה לא יכול לבוא אלינו בטענות. החברה הראתה פרויקט שהיא הולכת להרוויח עליו עמלה. כדירקטור, אני לא יכול להכשיל.

מוטי ששון : זה לא רציני. בשביל עמלה אתה מאשר פרויקט?

אהרון איסרס : ברמת המקור, אני מברך על כל פרויקט שמביא פיתוח ותנופה לעיר. יש פה בהחלט פרויקטים שראויים לציון וראויים לשבח. ברמת המיקרו, אני רוצה לשאול שאלה לגבי אולם הספורט הרב-תכליתי, שאני ראשון המצדדים בו. האם הוא ישמש את כלל ענפי הספורט כמו כדורסל וכדוריד או רק התעמלות? האם הבטוחה של הטוטו מובטחת?

מוטי ששון : לחברי מועצת המנהלים של ההימורים ניתנה הבטחה מצדם לתמוך בפרויקט. אין החלטה רשמית.

אהרון איסרס : האם האולם הרבת תכליתי יהיה גם לכדוריד וכו'?

- מוטי ששון : כן, לכל. גם שחמט אם תהיה אליפות אירופה בשחמט.
- אהרון איסרס : לגבי מוזיאון העיצוב, אני לא רוצה להיכנס לחישובים כלכליים כאלו ואחרים. אין לי נתונים. שאלת היסוד היא האם אמנם המוזיאון הזה לא יהיה פיל לבן לאחר שיוקם. זה החשש שלי.
- מוטי ששון : כשבניתי את "בריזה" אמרו שזה יהיה פיל לבן. כשבניתי את המוזיאון אמרו שזה יהיה פיל לבן. בניתי את המדיה-טק ואמרו שזה פיל לבן. זה לא פיל לבן. יש צרכים.
- אהרון איסרס : יש הבדל. "בריזה" הוא לפעילות ספורטיבית וחברתית. יש הבדל בין פעילות כזאת לבין מוזיאון. כל מוזיאון במדינה שלנו לא רווחי. השאלה היא אם נטל התחזוקה שלו לא ייפול בסופו של דבר על כתפי האזרחים.
- מוטי ששון : חינוך, תרבות ואומנות זו השקעה.
- אהרון איסרס : אני מסכים שתרבות לא צריכה להיות רווחית אלא מסובסדת. אין לי כל ספק בדבר. השאלה היא האם המוזיאון הזה כמוזיאון יהיה ללא נפש חיה.
- מוטי ששון : יש שם אגף רק לנוער. תהיה פעילות ענפה לבני נוער. בתי ספר.
- אהרון איסרס : מה יעשה הנוער במוזיאון העיצוב?
- מוטי ששון : יש תכנית מובנית בכל מה שקשור בנושא עיצוב. נושא העיצוב, עיצוב המוצר ועיצוב הבית, זה נושא מוביל כיום. לקרב אותם לנושא העיצוב. למכון הטכנולוגי יש מגמת עיצוב עם 1,600 סטודנטים. היום זו המילה האחרונה. בוא נחנך אותם והם יבואו לשם.
- אהרון איסרס : קיבלתי את התשובה.
- מוטי ששון : מי בעד? אם יש מישהו שרוצה להסתייג מסעיף מסוים שיגיד לי. מי בעד כל התקציב ביחד וכל סעיף וסעיף בנפרד?
- שמואל ברטנשטיין : אני רוצה להסתייג מהסעיפים שציינתי.
- מוטי ששון : מי בעד כל התקציב?
- מיקי שמריהו : אני תומך ברוב הפרויקטים למעט מוזיאון העיצוב. אני נמנע בסעיף כי אני לא יודע במה מדובר.
- אהרון איסרס : אני מצטרף למיקי שמריהו.

הצבעה:

בעד: 15

נגד: 4

סעיף מוזיאון לעיצוב:

בעד: 13

נגד: 4

נמנעים: 2

מוטי ששון: 13 בעד מוזיאון העיצוב. 2 נמנעים ממוזיאון העיצוב. 4 נגד הכל. התקציב מאושר. תודה רבה. הישיבה נעולה.

החלטה: מועצת העיר מחליטה לאשר את התב"רים ברשימה המצורפת.

מוטי ששון
ראש העיר

נתי לרנר
ע/ראש העיר